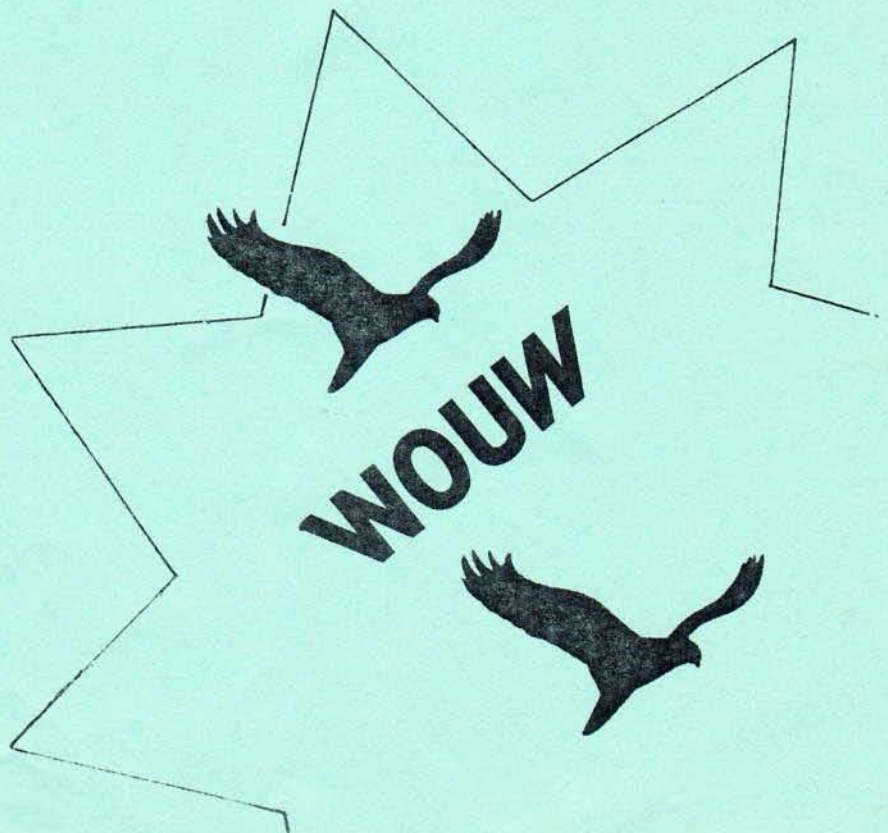

O-nummer.

april 1983.

~~Vlieg er eens uit~~

HET EERSTE VERSLAG VAN DE VOGELCLUB VREEWIJK.

De tweede excursie

12 september 1982.

Het begon met drie zeer deskundige vogelliefhebbers, mag ik u voorstellen:

- 1e PAUL, weet veel van de kweek van zebra-vinken enz.,
- 2e TON, heeft alle zwaluwnesten van West-Europa geteld,
- 3e HANS, die dacht dat hij deskundig was omtrent vogels, valt tegen, wel wat betreft gebraden kippen.

We vertrokken van de Meiendaal om 7.00 uur zondagsochtend om ons te begeven naar de Akerdijkse plassen, een idee van Paul, wat gelijk al vraagtekens opriep, maar dat viel hard mee, het was er schitterend.

Ton had geen vogelboek bij zich. Hij was dus aangewezen op Paul en Hans. Hans viel gelijk al af met zijn vogelboek, volgens insiders kan je in dat boek nog geen reiger van een kip (mmm lekker) onderscheiden, dus waren we aangewezen op het boek van Paul.

Nu, we hebben het geweten, sneeuwganzen hebben we gezien, komen alleen maar voor in Noord-Amerika en Groenland.

Nu even serieus, uch uch, het eerste wat we onderscheidde was een groep knobbelzwanen en waterhoenen. Op ons gemak wandelden we verder, genietend van iets wat een hoop mensen al zijn vergeten, de natuur.

De verschillende vogels die we toen onderscheidde waren:
Reigers, een torenvalk, wilde eenden, Kievitten, tafeleenden, futen, winterkoninkje, één kleine rietgans, eksters, kraaien en kauwen, fazanten en kluten.

Het ging allemaal niet zo snel als hier staat, er is vooraf nogal gediscussieerd. Onze tocht eindigde in het restaurant "De Zwetheul" waar onder het genot van koffie nog enkele geschillen omtrent de dierenwereld werden bijgelegd.

Zeer geachte lezer,

Voor u ligt het 0-nummer van een onregelmatig verschijnende periodiek van een aantal min of meer enthousiaste 'vogelaars' uit Rotterdam-Vreewijk e.o. Bij het ter perse gaan van dit nummer was nog geen definitieve naam voor deze vreemde club vastgesteld. Alle onwaarschijnlijke waarnemingen van deze club zijn de revue gepasseerd en de naam 'wouw' viel in de smaak (afgeleid van de grijze wouw die in één van de excursies is gesignaleerd aan de hand van een fitters en een kosmos). Maar hoe te denken over 'vlieg er eens uit'. Propagandistisch misschien een sterke term.

Afijn, meer hierover in een volgend nummer.

Ondanks dit is het toch al van onschatbare waarde om nu in de openbaarheid te treden met een periodiek.

Een klubje mensen die met weinig achtergronden en kennis er toch iets van maken, één zondag in de maand. Gewoon, omdat we het leuk vinden.

Meer informatie kunt u inwinnen bij het bestuur:

voorzitter: Dhr. T. ten Klooster, Boogjes 21 (tel.: 32.54.86.)

secr./penningmeester: Dhr. P. Kindt, Frankendaal 20 (tel.: 32.40.84.)

shef redactie: Dhr. H. Troost, Meiendaal 219 (tel.: 32.81.14) en

algemeen lid: Mej. L. Christochowitz, Gaffelstraat 119 (tel.: 36.20.83).

Onze derde excursie met de vogelclub leidde ons naar Strijen en Strijensas en omgeving. Het is landschap wat afwisselend weilanden en akkers laat zien. Het weer was volgens Ton zeer gunstig om allerlei soorten ganzen, die daar foerageren, waar te nemen.

Onze eerste stop was bij een weiland, waar we een behoorlijke groep kolganzen konden onderscheiden. Het eerste kwartier bleven we met onze verrekijsers in de auto zitten, maar Ton wilde foto's maken van opvliegende ganzen.

Paul en ik moesten naar de ganzen toelopen en dan zou de groep, waar zich enkele bewakers onder bevonden, met z'n allen zich in de lucht verheffen tot een zwerm, die de zon zou verduisteren, zei het niet dat de zon zich achter ons bevond en de ganzen voor ons.

Ton had alles geïnstalleerd en wij op de ganzen af.

Ik keek nog achterom en zag een Mercedes op de dijk, die nieuwsgierig onze verrichtingen gade sloeg.

"Paul, dis is volgens mij geen vogelliefde, maar gaan we de rust verstoren".

"Ja, volgens mij ook", beaamde Paul, "Maar Ton wil zo graag z'n foto".

"Okee", en we liepen verder door het weiland, en daar gingen ze, massaal en onder veel kabaal in de lucht. Ik vond het een fantastisch gezicht, nou ja, een kinderhand is gauw gevuld.

Op onze terugweg zagen we dat de chauffeur van de Mercedes zich al bij Ton bevond. We kregen een reprimande van een boer, maar hij had gelijk, dat wisten wij ook wel. Het schaamrood zou ons naar de kaken moeten stijgen, maar dat gebeurde ook niet. We gingen weer verder en Ton zag in een flits twee nijlganzen. Ze komen zelden voor in Nederland, dit was voor ons iets om te onthouden en Ton maakte er een paar dia's van als bewijs, want je hebt kans dat als je het aan een kenner verteld je voor gek wordt versleten.

Verder ging onze rit en we antwoorden nog twee kiekendieven jagend vlak over de grond, maar we waren voor ganzen gekomen en we zouden ze zien, duizenden kolganzen, kleine rietganzen en brandganzen en hele groepen Kievitten, waar tussendoor ook groepen spreeuwen meevlogen, fantastisch. Het is, vind ik, een bovennatuurlijk gezicht, zo'n zwerm vogels in de lucht.

Maar toen; "Wat zit daar nu?", zei Paul.

We stopten, ik vloog haast met m'n hoofd door de voorruit.

Volgens mijn boek is het een Sperwer, Paul dacht aan een grijze wouw.

Zo'n discussie is eindeloos en eigenlijk onzinnig, vooral als Ton weer komt met het feit dat hij maar gauw een "Petersons" moet aanschaffen.

Paul raakt geïrriteerd en trapt op z'n gaspedaal en we scheuren gauw van de onheilspleeg weg waar zich die sperwer of wouw bevond.

Eindelijk gingen we een bakkie koffie drinken bij het paviljoen "Peter Pan recreatieoord binnenmaas". Onder het genot van een bakkie koffie en een broodje kroket discusseerden we verder over de wouw of sperwer.

Ton las een stukje voor uit het boekje van Paul over de wouw.

De wouw is niet opgenomen in het afifouna van Holland en derhalve nimmer waargenomen in Nederland, dus we hielden het op een sperwer en opgelucht gingen we huiswaarts.

Onze vierde excursie met de vogelclub "De roze spreeuw" of "Hanglamp" of "Vlieg er eens uit" of "Wouw" of hoe die club ook mag heten leidde ons naar "de kwade hoek".

We vertrokken dit keer van de Meiendaal waar heel de familie Troost in rep en roer was op zondagmorgen half acht omdat ik zondig vogeltjes moest kijken.

Inmiddels had Paul een introducee meegenomen, Liesbeth genaamd, volgens Paul een kenner van de bovenste plank, maar dat moest later blijken.

Voor we vertrokken keken we of we al onze attributen die we nodig hadden voor de tocht ook bij ons hadden, ook de onmisbare laarzen.

Het was een prachtig duingebied met prachtige kleur schakeringen, maar weinig vogels. We keken eerst op een kaart die zich bij de ingang bevond, hoe we zouden lopen en daar begonnen de eerste discussies, het kon niet uitblijven, want er waren namelijk verschillende route's met van die gekleurde paaltjes, we namen de groene.

Het gebied werd ook steeds drassiger naarmate we verder trokken.

"Ik ben blij dat ik mijn laarzen bij me heb", zei ik tegen Paul, terwijl ik naar zijn gympies stond te kijken.

Onze eerste vogel was een leeuwerik, die kwetterend boven de blonde duinen zijn hoogste lied zong. De blonde duinen slaat op het feit, dat het helmgras dat vooral deze tijd geheel wit en dor is, als een blonde gloed over de duinen schittert, daar werd ik wel op geattendeerd door Liesbeth, die schijnbaar ook oog had voor het landschap en niet alleen vogels, en daardoor gelijk steeg in mijn achting. Er was een soort binnenplas tussen de duinen waar zich wel verschillende watervogels ophielden, maar het was niet om over naar huis te schrijven, veel wilde eenden en bergeenden.

En toen zaten we vast dat wil zeggen We?, Paul, want nu moesten we om de paaltjes-route te vervolgen door het water. Hoe hij ook sprong en danste en een andere weg probeerde, overal liep hij vast op water.

Toen kwam onze saamhorigheid boven drijven, tenminste die van Ton.

Paul sprong op de rug van Ton en zo redde Ton Paul van een gewisse hongersdood in eenzaamheid.

Wat mij vooral inspireerde waren de gloedlijnen, men kon precies zien hoe hoog het water had gestaan. Het is een lijn van riet en afval, maar er zitten ook zaden van planten tussen, die zich dan spontaan op een plek gaan ontwikkelen, waar ze helemaal niet thuis horen, meestal is dat ook maar één jaar.

Onze weg vervolgend ging dwars door duindoornen, wat weer een hoop "auw" en "oeis" ten gehore gaf. Toen kwamen we bij een hek, nu was de vraag, zitten we nu voor of achter het hek, ook hier waren we het niet over eens, maar we liepen langs het hek, dus het was naast ons.

We ontdekten nog wel verschillende korstmossen, wat inhoudt dat de lucht schoon is.

Het zijn de eerste planten die verdwijnen bij luchtverontreiniging.

Het waren wel geen vogels, maar toch iets vermeldenswaardigs.

Op de terugweg zagen we nog een groep strandlopers en een buizerd volgens Ton.

Nu, al had ik een sterke kijker, dan had ik hem nog niet kunnen zien.

In een klein cafe aan de haven nuttigden we nog het één en ander aan consumpties en waar Liesbeth besloot zich bij onze vogelclub aan te sluiten.

Deze excursie is niet geworden wat we ons hadden voorgesteld, maar de sfeer was uitstekend and last but not least, Pannekoeken eten bij Ton en Evelien of Evelien en Ton.

PS Nu we Liesbeth, een haast afgestudeerde biologe in ons midden hebben, kunnen we met haar natuurkennis als vogelclub niet meer stuk.

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice to ensure transparency and accountability.

2. The second section outlines the procedures for handling discrepancies between the recorded amounts and the actual cash flow. It suggests a systematic approach to identify the source of the error and correct it promptly.

3. The third part of the document addresses the role of internal controls in preventing fraud and mismanagement. It highlights the need for a clear separation of duties and regular audits to detect any irregularities.

4. The fourth section discusses the impact of technology on financial record-keeping. It mentions the benefits of using accounting software to automate data entry and generate reports, which can significantly reduce the risk of human error.

5. The fifth part of the document focuses on the importance of regular communication and reporting to stakeholders. It stresses that timely and accurate financial statements are essential for informed decision-making by management and investors.

6. The sixth section covers the legal and regulatory requirements that govern financial reporting. It notes that organizations must adhere to these standards to avoid penalties and maintain their reputation in the market.

7. The final part of the document provides a summary of the key points discussed and offers some concluding thoughts on the overall importance of sound financial management practices for the long-term success of any organization.